

Peozija - Eilėraščių ciklas "Tėviškės kvapas"

Ligita Ročkienė

1.

Ta kvepianti medum sava palaukė,
Senieji kiemo vartai praviri...
Takelis pievoj į namus pramintas –
Ir senas kryžius – praeities paminklas.

Linguoja galvas baltos ramunėlės
Apkloja pėdas krentanti rasa...
Ir ilgis akys motinėls -
Tarp praeities ir dabarties gili vaga.

2.

Prisimenu aš vyturį palaukėj
Lengvai čirenant danguje
Jaunystės vėjy troškau kilti...
O šiandien noriu likt jo giesmėje.

Ir išragaut kiekvieno žiedo kvapą,
Ankst ryte nubudus.
Ir medį pakelės glėby laikyt –
Į jo alsavimą sava širdim sulygt...

3.

Aš žalias daigas žemėj Lietuvos –
Krauju ir prakaitu ja laistė bočiai.
O aš padėsiu pamatus tiesos –
Nes melo ir apgaulės sočiai.

Šventai globok ir saugok turtą –
Ne šiandien ir ne vakar tau sukurtą.
Palikt jį ateitiems kartoms –
Vaikų vaikams ir jų dienoms.

4.

Priklaupkim pakelės kryželiui –
Nulenkim galvas žodžiui iš širdies.
Ir te išgirsta vaikas šventą žodį –
Alsavimą mamos krūties.

Ir kol šventa lietuviška tarmė –
Laisvai kol kalba mūsų žemės paukščiai –
Didžiuokimės – gili prasmė..
Nebūkime svetur paklydę paukščiai.

5.

Dangus trapus it kirstolas...
Nuaidi varpo kupolas...
Širdis atsakyma išgirdo –
Krutinėje pašoko ir suvirpo.

Tiek norų, tiek troškimų ir vilčių...
Kadais sudėjau į gimtinę..
Buvau ir dar lyg šiol esu -
Širdy kiekvieno mylinčio Tėvynę.

6.

Kadien kartok senelių maldą –
Ir kryžiaus palei kelią nepraeik...
Pajusk kaip skleidžias duonos kvapas -

Priglausk motulę savo ir namo pareik...

Ten vartai praviri lyg šiolei...

Ten šiltas pienas po milžos...

Tu nemamiršk šio krašto niekad –

Kol plaks širdis...ir kai sustos...